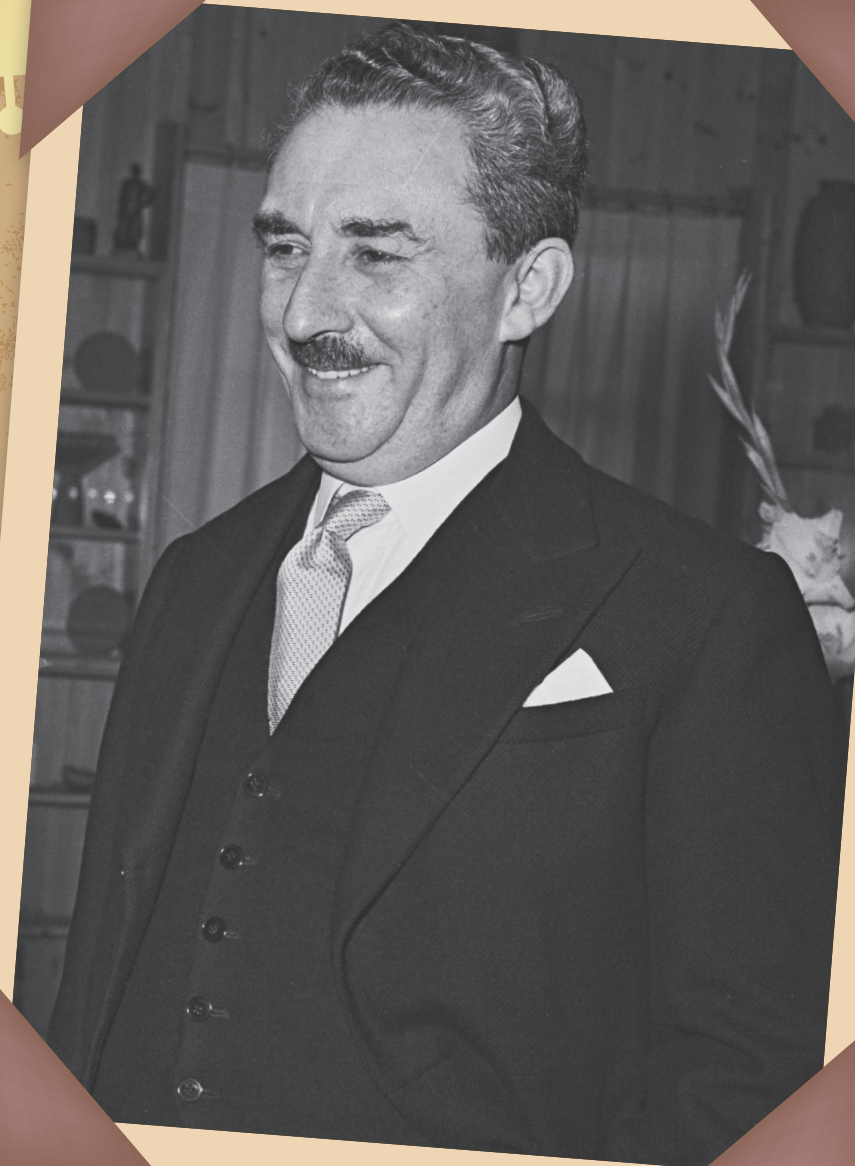


ההכרזה שלי



הכרזת העצמאות





משה שרת

”מה הרגשתי? - כמובן, התרוממות רוח עצומה ומתח רב. הרגשתי כי נפל הפור ועתה עלינו ללכת קדימה לקראת אפשרויות בלתי צפויות. לאחר הטקס הלכתי לביתה של אמי שליד המוזאון (כיום בית ה'הגנה').
קהל רב עמד ליד הבית ואני יצאתי לגזזטרה ואמרתי: "חזקו ונתחזקו!" לאחר מכן כבר לא היה רגע מיותר לבזבז. היה צורך לערוך מיד את תמצית ההכרזה לצורך מברקים שישוגרו לשרי החוץ בכל העולם. עבדנו על כך כל יום השישי, בלילה ואף בשבת בבוקר. כן, גם בשבת..."
(מתוך ריאיון לעיתונות)

”מה יהיה למחרת ההכרזה? מי נביא ויגיד? ברור שתהיינה צרות ונצטרך לעמוד בצרות האלה. ברור שיהיה מי שיאמר בושינגטון "הזהרתי אתכם! אתם עכשיו חזקים אולם היזהרו מלסמוך על הניצחונות הראשונים [...] אתם מקבלים על עצמכם אחריות חמורה מאוד. המלחמה שלכם רק התחילה, מי יודע מה יהיה בסופה? תשקלו היטב את העניין." מתוך כך משתמע: "אם תהיינה צרות, אל תבואו לדרוש עזרה מאתנו, מפני שהזהרנו אתכם."
כך שהחזות שאנחנו עומדים בפניה היא חזות קשה מאוד, חמורה מאוד, אבל כנראה אין לנו ברירה ואנחנו מוכרחים ללכת קדימה."
(מתוך נאום במרכז מפא"י, 11.5.1948)



פתרון מוסכם לבעיית ארץ ישראל. הביא להקמת הבריגדה היהודית ב-1944. שרת נאסר במבצע "השבת השחורה" ביוני 1946, ואתו נאסרו חברים אחרים של הנהלת הסוכנות היהודית. שימש שר החוץ של ישראל מהקמתה של הממשלה הזמנית (1948) ועד 1956. כאשר פרש דוד בן-גוריון לשדה בוקר, כיהן שרת כראש ממשלה. בעקבות פרשת לבון נאלץ להתפטר, ובן-גוריון חזר לכהן בתפקיד זה. ב-1956 התפטר שרת מתפקידו כשר החוץ בעקבות חילוקי דעות עם בן-גוריון. (על פי אתר הכנסת)

משה שרת, מדינאי, מנהיג מפא"י, חבר הכנסת, שר וראש הממשלה בשנים 1954-1955. נולד ברוסיה ועלה עם הוריו לארץ ישראל ב-1906. במלחמת העולם הראשונה שירת כקצין בצבא הטורקי. היה פעיל מרכזי במפא"י. שימש חבר מערכת של עיתון דבר, העיתון היומי של ההסתדרות הכללית.
לאחר רצח ארלוזורוב נתמנה לתפקיד ראש המחלקה המדינית של הסוכנות היהודית, והיה לדובר הציוני העיקרי במגעים עם הבריטים והערבים שנועדו למצוא